

Marija – Jėzaus motina

Kodėl rašome apie Mariją?

Tikime? Jėzus, kurio asmenyje tikrasis Dievas mums tapo žmogumi. Todėl jo motina negali mums likti nereikšminga. Norime išlaikyti objektyvumą? apie Viešpaties motiną? ir laikytis informacijos apie jos asmenį iš seniausių bei patikimiausių šaltinių, tai yra, iš evangelijų ir apaštališko darbo. Aprašydami Mariją, norime išreikšti pagarbą moteriai, kuri save pavadino: „...Viešpaties tarnaitė...“ (Luko ev. 1:38), taigi taip pat kritiškai vertinti Marijos garbinimą, kuris neatitinka nei Dievo, nei Jo tarnaitės, Marijos, valios.

Turinys

- 1 Marija - Jėzaus motina
- 2 Ką randame apie Marijos garbinimą?
- 3 Marija - tarpininkė?
- 4 Marija - be nuodėmės?
- 5 Marija - Dievo motina?
 - ■ ■ ■ Eilėraščių apie Mariją

1 Marija - Jėzaus motina

Kai 7-aisias ar 8-aisias metais prieš Kristų mergelę, vardu Mariam,^[1] iš vieno Galilėjos kaimo, vadinamo Nazaretu, Dievas netikėtai pašaukė tapti Išgelbėtojo motina, (Luko ev. 1:26–38), prasidėjo naujas etapas Dievo ir žmonių istorijoje. Mariam, į Dievo jai patiktą užduotį, atsakė „Taip“ ir tapo motina Jėzaus, kurio asmenyje amžinasis „Žodis tapo kūnu“. Jos sūnuje begalinis Dievas susijungė su savo kūrinium viename asmenyje.

Kaip Mesijo motina, Marija patyrė savo Sūnaus pažeminimą nuo pat pradžių: būdama nėščia, prieš pat Jėzaus gimimą leidosi į varginančią kelionę dalyvauti žmonių surašyme (Luko ev. 2:7), pats gimimas vyko sunkiomis sąlygomis, ir šiek tiek vėliau Erodo veiksmai privertė ją su vyru ir vaiku palikti Palestiną (Mato ev. 2:13–15).

Kai Jėzui buvo dvylika metų, Marija atsidūrė situacijoje, kurioje, užuot pasidavus savo motiniškiems jausmams, jai reikėjo patikėti savo Sūnų amžinajam Tėvui. (Luko ev. 2:48–49).

Jėzaus viešosios veiklos pradžioje Marija susidūrė su viena problema: vestuvėse Kanoje pritrūko vyno. Kai ji, nors ir netiesiogiai, paprašė savo Sūnų išspręsti šią problemą, Jėzus jai gana tiesiai atsakė, kad Dievui nereikia jos tarpininkavimo:

Trečią dieną Galilėjos Kanoje buvo vestuvės. Jose dalyvavo Jėzaus motina. Į vestuves taip pat buvo pakviestas Jėzus ir jo mokiniai. Išsibaigus vynui, Jėzaus motina jam sako: „Jie nebeturi vyno. „O kas man ir tau, moterie?,“ [2] Dar neatėjo mano valanda! [3] Jo motina tarė tarnams: „Darykite, ką tik jis jums lieps.“ (Jono ev. 2:1–5)

Marija suprato šį perspėjimą ir paliko situaciją spręsti Jėzui. Jos pasakyti žodžiai — paskutinis užrašytas motinos pasakymas — „Darykite, ką tik jis jums lieps.“ (Jono ev. 2:5) turėtų būti suprantamas kaip viso jos tolesnio gyvenimo principas.

Jai teko išgyventi šeimos susiskaldymą, kurį sukėlė viešas Jėzaus pasirodymas, nes Jėzaus broliai juo netikėjo (Jono 7:5). Jie norėjo įtakoti situaciją, aprašytą Morkaus 3:20–35. Manome, kad Marijos, kaip Mesijo

motinos, pasitikėjimas Jėzumi niekada nesusvyravo. Visgi šiame konflikte Jėzus turėjo paaiškinti ne tik savo artimiesiems, bet ir savo motinai, kad dvasiniai santykiai turi pirmenybę prieš biologinius:

Jam tebekalbant minioms, štai jo motina ir broliai stovėjo lauke ir norėjo su juo pasimatyti. O kažkas jam pranešė: „Štai tavo motina ir broliai stovi lauke, nori su tavim pasikalbėti. Jis atsakė pranešusiam: „Kas gi mano motina ir kas mano broliai?“ Ir, ištiesęs ranką į mokinius, tarė: „Štai mano motina ir mano broliai! Kiekvienas, kas tik vykdo mano dangiškojo Tėvo valią, yra man ir brolis, ir sesuo, ir motina“. (*Mato ev. 12:46-50*)

Nuo to laiko Marija daugiau nebedalyvavo panašiose situacijose.

Nors ir daug kas Jėzaus elgesyje buvo sunkiai suprantama, Marija liko Jam ištikima iki Jo mirties antkryžiaus. Paskutinėmis savo gyvenimo minutėmis Jėzus mieliau patikėjo motiną savo mokiniui Jonui nei tuo metu dar netikintiems savo giminaičiams (Jono ev. 19:25-27). Po Jėzaus prisikėlimo ir nužengimo į dangų sutinkame Mariją tarp Jo mokinių susirinkusių maldai (Apaštalų darbai 1:14). Nuo tada dingsta jos pėdsakai istorijoje. Galime numanyti, kad Marija liko su Jonu ir mirė kaip tikinti Jėzaus mokinė. Tyla apie ją tolesniuose Apaštalų darbų skyriuose ir Naujojo Testamento laiškuose [4] rodo, kad ji nesitikėjo jokių privilegijų ar garbės sau, bet tyliai ir nuolankiai atsidavė bažnyčios kūrimui kartu su kitais mokiniais.

⚓ 2 Ką randame apie Marijos garbinimą?

Mes visi žinome Marijos žodžius:

Štai nuo dabar palaiminta mane vadins visos kartos. (*Luko ev. 1:48*)

Ar tai reiškia, kad dėl šių žodžių teisinga būtų kreiptis į Jėzaus motiną maldoje? Palaiminimas žydų kultūroje neturėjo nieko bendro su garbinimu. Tai reiškė Dievo pagalbą arba padėką už Dievo dovanas. Naujame Testamente randame pavyzdžių, kurie tai gerai iliustruoja. Elžbieta, Marijos giminaitė, laimino Mariją:

Laiminga įtikėjusi, jog išsipildys, kas Viešpaties jai pasakyta. (*Luko ev. 1:45*)

Lygiai taip Jėzus laikė palaimintais visus tikinčiuosius:

Palaiminti, kurie tiki nematę! (*Jono ev. 20:29*)

Aukščiau minėti Marijos žodžiai iš Luko ev. 1:48 labai panašūs į Lėjos, kuri apie Ašero, vieno iš Izraelio giminių protėvio, gimimą pasakė:

Kokia aš laiminga! Juk visos moterys vadins mane laiminga. [5] (*Pradžios 30:13*)

Jėzaus gimimo reikšmingumas toli gražu neprilygsta Izraelio giminių tėvo gimimo reikšmei. Jėzaus gimimas vaidina svarbų vaidmenį visai žmonijai. Visi žmonės turėtų būti dėkingi Marijai už jos tikėjimą, bet tai nereiškia, kad jie turi jai melstis, kaip izraelitai neturėjo jokio pagrindo melstis Lėjai. Tik Dievas vertas mūsų maldų! Malda, kurioje Marija išreiškė savo džiaugsmą dėl išrinkimo būti Išganytojo motina, buvo skirta Dievui, kurį ji vadino savo Gelbėtoju (Luko 1:47). Nei iš pačios Marijos, nei bet kur kitur Naujajame Testamente neskaitome, kad Marija turi būti garbinama arba turėtume prašyti jos užtarimo. Biblijoje randame daug maldų, bet visos jos nukreiptos arba į Dievą arba į Jėzų (kuris yra Dievas ir žmogus). Tarp jų nėra nė vienos maldos skirtos žmogui, kad ir kaip tobulai, šventai būtų jis gyvenęs.

Viešpatį, savo Dievą, tegarbink ir jam vienam tetarnauk! (*Mato ev. 4:10*)

Iš Marijos garbintojų dažnai galima girdėti, kad jie Marijos negarbina, bet prašo užtarimo, taip, kaip kiekvieno krikščionio galima prašyti, kad jis už mus melstųsi. Toks aiškinimas yra nepriimtinas ne tik dėl to, kad trūksta biblinio pagrindo, bet ir dėl to, kad Marijos nebėra tarp mūsų. Ji gyvena ir yra su Dievu ir tarp šio pasaulio ir amžinybės yra siena, kurios niekas negali perkirsti. Šis vienos pagrindinių monoteizmo tiesų supratimas jau egzistavo Senojo Testamento laikais. Ką vienas Senojo Testamento pranašas pasakė apie Izraelio protėvius, Abraomą ir Izraelį (= Jokūbą), tinka taip pat Marijai:

Pažvelk iš dangaus, iš savo šventos ir šlovingos buveinės. Kur Tavo uolumas ir galia? Kur Tavo širdies ilgesys ir gailestingumas? Ar jie paliovė? Tik Tu esi mūsų tėvas. Abraomas nepažįsta mūsų, Izraelis nieko nežino apie mus. Tu, Viešpatie, esi mūsų tėvas, mūsų atpirkėjas. Tavo vardas yra amžinas. [6] (*Izaijo 63:15,16*)

Kuris iš visų Jėzaus mokinių taip gerai pažinojo Mariją, jei ne Jonas, kuris po Jėzaus mirties ją pasiėmė pas save gyventi? Labai didelė tikimybė, kad Jonas pergyveno Mariją keletą metų ir pabaigė savo Naujojo Testamento raštus tik po jos mirties. Jei Jonas kreipėsi į Mariją užtarimo po jos mirties, tikrai būtų likę užuominų jo raštuose ir antrojo amžiaus tradicijoje. Tačiau kaip jau minėjome – nieko negalime rasti. Kas mes tokie, kad galėtume sakyti žiną geriau negu apaštalai, kaip turime žiūrėti į Mariją? Kas tikrai teikia Marijai derančią garbę, seka jos pavyzdžiu ir šlovina Viešpatį Dievą kaip jos ir savo Gelbėtoją (*Luko ev. 1:46-47*).

3 Marija - tarpininkė?

Apie tarpininkavimą Biblija kalba aiškiai:

Vienas yra Dievas ir vienas Dievo žmonių Tarpininkas – žmogus Kristus Jėzus. (1 Timotiejui 2:5)

Todėl jis (Jėzus) per amžius gali išgelbėti tuos, kurie per jį eina prie Dievo. Jis amžinai gyvas, kad juos užtartų. (*Hebrajams 7:25*)

Oficialiai „Marijos garbintojai“ šiems teiginiams pritaria, bet praktiškai vadina ir kreipiasi į Mariją kaip į „Tarpininkę į Tarpininką“.

Popiežius Leo XIII teigė:

Kaip niekas negali ateiti pas aukščiausiąjį Tėvą kitaip kaip per Sūnų, taip niekas negali ateiti pas Kristų kitaip, kaip per Jo Motiną. /Leo XIII, Enciklika „Octobri Mense“ (1891)/

Bet jei priėjimas prie Jėzaus — per Mariją, tada praktiškai neigiame unikalų Jėzaus tarpininkavimą.

Galima kartais išgirsti sakant: „Ar Jėzus būdamas ant kryžiaus nepristatė savo motinos visų žmonių motina (Jono ev. 19:25–27)?“ „Ar neturėtume ja pilnai pasitikėti?“ „Kas mus pažįsta geriau negu motina?“

Tačiau ar randame ką nors apie tai Biblijoje?

Jėzus, kaip atsakingas sūnus, patikėjo savo motiną artimiausiam mokiniui, o ne tuo metu dar netikintiems savo „broliams„ [7]. Tuo Jėzus išreiškė, kad jam dvasiniai ryšiai turi pirmenybę prieš kraujo giminybę.

Taip pat kartais žmonės sako: „Jėzus ypač išklauso savo motiną. Kaip galėtų sūnus paniekinti savo motinos prašymus?“

Žmonės linkę teikti pirmenybę šeimos nariams. Tačiau kaip galima tvirtinti, kad Dievas labiau išklauso Jėzaus gimines?! Kas šitaip galvoja, neigia tobulą Dievo meilę, kuri neatsižvelgia į asmenis. ((Apd 10:34; Rom 2:11; Gal 2:6; 1 Pt 1:17.))

Jei nuoširdžiai artinuosi prie Dievo, Jis tikrai mane išklausys. Jei neturiu tokio nusistatymo, net Marija negalės man padėti. Jėzus yra tas, kuris mus ragina:

Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti; aš jus atgaivinsiu! Imkite ant savo pečių mano jungą ir mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies, ir jūs rasite savo sieloms atgaivą. Mano jungas švelnus, mano našta lengva. (*Mato ev. 11:28–30*)

Visi, kuriuos man duoda Tėvas, ateis pas mane, ir ateinančio pas mane aš neatstumsiu. (*Jono ev. 6:37*)

4 Marija - be nuodėmės?

Naujasis Testamentas liudija, kad Jėzus buvo be nuodėmės:

Kas iš jūsų gali įrodyti mane nusidėjus? (*Jono ev. 8:46*)

Taip klausiantis arba serga didybės manija, arba jis iš tikrųjų buvo be nuodėmės. Mes, kaip ir pirmieji krikščionys, tikime, kad Jėzus yra vienintelis žmogus, galėjęs taip apie save pasakyti.

Mes gi turime ne tokį vyriausiąjį kunigą, kuris negalėtų atjausti mūsų silpnybių, bet, kaip ir mes, visaip mėgintą, tačiau nenusidėjusį. (*Hebrajams 4,15*)

Mums ir priderėjo turėti tokį vyriausiąjį kunigą: šventą, nekaltą, tyrą ... (*Hebrajams 7:26*)

... Jis nepadarė nuodėmės, ir jo lūpose nerasta klastos. (*1 Petro 2:22*)

Apie Mariją nerandame jokio panašaus teiginio Biblijoje. Todėl angelo pasveikinimas Luko evangelijoje ne retai cituojamas, norint įrodyti, kad ji — be nuodėmės:

Sveika, malonėmis apdovanotoji! Viešpats su tavimi! (*Luko ev. 1:28*)

Žodžiuose „malonėmis apdovanotoji“, kurie Vulgatoje [8] neteisingai išversti kaip „gratia plena“ (pažodžiui „malonės pilnoji“), Marijos garbintojai mato visą Marijos nekaltybės teologiją. Nors dabartiniame katalikiškame Naujojo Testamento vertime neberandame lotyniško varianto „malonės pilnoji“, bet graikišką „malonėmis apdovanotoji“, tačiau Marija vis dar garbinama kaip „malonės pilnoji“. Išsireiškimas „malonėmis

apdovanotoji“ kaip tik rodo, kad jai pačiai reikėjo malonės ir, kad jos negalima vadinti nekaltąja.

Apie Steponą randame:

Steponas, pilnas malonės ir galios, darė žmonėse didžių ženklų ir stebuklų. *(Apaštalu darbai 6:8)*

Graikų kalboje „πληρης χαριτος“ (pleres charitos) reiškia „pilnas malonės“ ir yra pavartotas Naujajame Testamente tik šioje pastraipoje ir Jono ev. 1:14). Tačiau niekas netvirtina, kad Steponas buvo be nuodėmės ir nedaro tokių pačių išvadų kaip Marijos atveju. Netgi apie Steponą negalime pasakyti, kad jis — be nuodėmės, nors ir labai vertiname jo pasišventimą bei paklusnumą iki kankinio mirties.

Pirmųjų amžių bažnyčios rašytojams buvo aišku, kad Marija nebuvo be nuodėmės. Kaip pavyzdį, pateikiame Jono Auksaburnio komentarą Mato ev. 12:46–50 eilutėms:

Iš tiesų, ką ji padarė, kilo iš didelės tuštybės. Ji norėjo parodyti žmonėms, kad turi autoritetą ir galią savo Sūnui, nors dar neturėjo nė mažiausio supratimo apie Jo didybę. Štai iš kur jos veiksmai netinkamu laiku. /Jonas Auksaburnis (Chrizostomas), Homilijos Mato evangelijai, Homilija 44/

Net jei Jonas Auksaburnis padidino situaciją, pateiktą Mato ev. 12, komentaro ištrauka rodo, kad šiam ketvirtojo amžiaus katalikų „Šventajam“ Marijos nekaltybė nebuvo dogma.

Taip kaip Klemensas Aleksandrietis, taip ir mes galime teigti:

... todėl jis (Jėzus) yra vienintelis mūsų Teisėjas, nes jis vienintelis buvo be nuodėmės. /Klemensas Aleksandrietis, Paedagogus, I,4,2/

5 Marija - Dievo motina?

Marijai apibūdinti 431 m. Efezo Visuotinis Susirinkimas pavartojo gr. žodį „Theotokos“ (Dievo Gimdytoja). Ši formulė yra teisinga, jei suprantame, kad pagimdytasis yra tikrai Dievas ir tikrai žmogus. Žinoma, akivaizdu, kad Dievas, amžinasis Visatos kūrėjas, yra be jokios kilmės. Jis neturi tėvo ar motinos.

Taip rašo ir apaštalas Paulius:

... nebūtų šlovės Viešpaties nukryžiaavę. [9] *(1 Korintiečiams 2:8)*

Jei galime pasakyti, kad nukryžiuotasis Jėzus turi dievišką ir žmogišką prigimtį, taip ir Mariją galime pavadinti Dievo gimdytoja, nes ji pagimdė Jėzų, kuris yra Dievas ir žmogus. Tačiau šio teiginio tikslas – apibūdinti ne Marijos, bet Jėzaus esybę.

Deja, Visuotinio Efezo susirinkimo iš esmės teisingas mokymas yra neteisingai pabrėžiamas ir naudojamas nebiblijinio Marijos kulto sustiprinimui.

5-asis amžius – laikas, kai pagonių masės buvo integruojamos į krikščionybę. To pasekmė – pagoniškas Motinos Deivės (dar kitaip dievų motinos arba Motinos Žemės) kultas galiausiai prasiskverbė į krikščionybę. Pauliui taip pat teko susidurti su šiuo kultu Efeze (Apaštalu darbai 19:23–40).

Terminas „Dievo Gimdytoja“ (arba dažnai supaprastinta: „Dievo motina“) ypač dažnai neteisingai

suprantamas žmonių, neturinčių jokių teologinių pagrindų. Jiems įvaizdis apie motiną sukelia stiprias emocijas. Šalia „Dangiškojo Tėvo“ jie lengvai pristato „Dangiškąją Motiną“. Nors formaliai laikomasi monoteizmo, praktiškai įvedamas politeizmas. Daugybė jų maldų yra nukreipta į Dangaus Karalienę (palyginkite Jeremijo 7:18). Tėviškas Dievas nustumiamas toliau. Marijai tenka „sulaikyti savo Sūnaus ranką, pasiruošusią bausti„ [10].

Biblija moko apie kitokį Dievą. Jis nėra toli nuo mūsų:

... kad žmonės ieškotų Dievo ir tarytum apgraibomis jį atrastų, nes jis visiškai netoli nuo kiekvieno iš mūsų. Juk mes jame gyvename, judame ir esame ... (*Apaštalų darbai 17:27-28*)

Biblijos Dievo negalima įsprausti į kategorijas „vyras“ ir „moteris“, „Dievas Tėvas“ ir „Dievas Motina“. Begalinis visatos Kūrėjas viršija tokias kategorijas. Todėl Biblijoje galima rasti eilučių, kur Jis vaizduojamas kaip tėvas ir tokių eilučių, kuriose Jis palyginamas su motina:

Ar gali moteris užmiršti savo mažylį, būti nešvelni savo iščių sūnui? Net jeigu ji ir užmirštų, aš tavęs niekad neužmiršiu. (*Izaijo 49:15*)
Kaip motina guodžia savo sūnų, taip aš paguosiu jus. (*Izaijo 66:13*)

Norime tarnauti tik Jam vienam – mūsų vieninteliam Dievui ir Gelbėtojui, kuris mums yra daugiau nei tėvas ar motina. Ir tarnauti taip, kaip Marija tai darė Jėzaus mokinių tarpe.

⚓ **Eilėraštis apie Mariją**

Pažvelkit, ką jie iš Marijos gi padarė
Ir kokios pasekmės iš to bus, nepamanė...
Išdidūs žmonės manė daro gera....
Jai garbę nuplėšė iškeldami kaip stabą.

Ji buvo paprasta mergelė
Ir visą garbę savo Dievui davė.
Dabar vadina „Karaliene“ ją.
Visų žmonių „guodėja, užtarėja“.

Kai žmonės „visų Motinos“ ant kelių ko nors prašo,
Paveikslo panašumo su Astarte [11] jie nemato,
Skaisti mergelė iš Nazareto kaimo
Kaip Vaisingumo deivė garbinama tapo.

Šiandien vadinama ji „nekalčiausiaja„ [12].
Nors buvo ne be nuodėmės – deja.
Ir abejonių ji turėjo, tačiau stipriai tikėjo,
Todėl su Dievu savo nuodėmes įveikt galėjo.

Kaip Tarpininkei visų malonių
 Šlovė jai teikiama be abejonių,
 Bet ji pati šlovės sau nenorėjo
 Ir viską ką tik Jis jums lieps daryt, kalbėjo. [13] .

Jei tu tikėt kaip Marija norėtum,
 Vien tik Dievu pasitikėtum.
 Marijos kulto vietų vengtumei iš tolo,
 nes Dievui savo prašymus paskirt panorai.

Tik vienas tarpininkas mums žemėje yra
 Tai Jėzus ir išgelbėti mes – Jo dėka.
 Pas Dievą tik per Jį visi ateina,
 Per Jį į amžinybę kelias eina.

Giedosim šlovę Dievui mes viena dvasia
 Tarp mūsų, tikinčiųjų, bus ir Marija.
 Su ja kartu galėsime Dievą garbinti,
 Kuris galėjo mus, Mariją ir tave išgelbėti.

El.pašto adresas*

Žinutė:*

Pasi?sti

Išnašos:

1. Taip graikiškame tekste rašomas Jėzaus motinos vardas daugelyje Naujojo Testamento vietų (kaip pvz. Luko ev. 1:27,30,34 ir kt.). Hebrajiškai jos vardas — „Mirjam“, o aramėjiška, Marijos gimtąja kalba, ji būtų „Mariam“. Mes sąmoningai parašėme jos vardo pirmąją versiją, kad Jėzaus motiną matytume kaip istorinę asmenybę.
2. Pažodžiui, „kas tarp manęs ir tavęs, moterie?“ Tai semitizmas, dažnai sutinkamas Biblijoje (Ts 11:12; 2 Sam 16:10; 2 Sam 19:23; 1 Kar 17:18; Mt 8:29; Mk 1:24; Mk 5:7; Lk 4:34; Lk 8:28). Šiuo pasakymu išreiškiamas netinkamo įsikišimo į situaciją atmetimas arba duodama kažkam užuomina, kad nenorima su juo palaikyti jokio ryšio. (Išversta iš vokiško NEUE JERUSALEMER BIBEL komentaro Jono 2:4. Leidimo metai: 1991, psl: 1514)
3. Čia Jėzus paprieštarauja savo motinai išsireiškimu „dar neatėjo mano valanda“ norėdamas pabrėžti, kad jo veiksmai priklausomi tik nuo Jo Tėvo. (Išversta iš vokiško NEUE JERUSALEMER BIBEL komentaro Jono 2:4. Leidimo metai: 1991, psl: 1514)
4. Galatams 4:4 „gimusį iš moters“ reikėtų suprasti ne kaip ypatingą užuominą apie Mariją, bet kaip Dievo Sūnaus žmogiškumo pabrėžimą.
5. Citata gali būti verčiama kaip „palaiminta mane vadins“, nes graikiškas veiksmažodis „makaridzo“ randamas Pradžios 30:13 Septuagintoje (graikiškame Senojo Testamento vertime) pirmiausia reiškia „palaiminimą“ ir yra tas pats žodis, pavartotas Luko ev. 1:48.
6. LTZB vertimas

7. „Jėzaus broliai“, tikriausiai buvo jo pusbroliai.
8. Jeronimo lotyniškas Biblijos vertimas, penktasis amžius
9. Senajame Testamente išsireiškimas „Šlovės Viešpats“ buvo susijęs tik su Dievu.
10. Marijos“ pasakymas per jos „pasirodymą“ La Salette, kuris yra pripažintas Romos katalikų bažnyčios
11. Kaniečių vaisingumo deivė
12. Nekalčiausioji-Immaculata-katalikų teologų naudojamas terminas
13. palyg. Jono 2:5

© 2022 www.krikscionys.info - All rights reserved.

Cituojamos eilutės, jei nenurodyta kitaip, iš Rubšio ir Kavaliausko Biblijos. Mes sutinkame su nuorodomis į mūsų svetainę. Šios svetainės turinys gali būti platinamas ar spausdinamas nepakeistos, pilnos formos. Bet koks kitoks turinio platinimas neleidžiamas be www.krikscionys.info raštinio leidimo